

[Hanne Reintoft.]

feriepenge ikke kan gives som tillæg til lønnen, som den pågældende så selv kan administrere. Så slap vi ud af hele kontrollen med, om arbejdsgiveren nu også indbetalte til en fond eller et offentligt kontor. Vi ved jo fra sygelønsordning og ATP, at der stadig er arbejdsgivere, der ikke indbetaler, som der skal indbetales. Vi ved, at det koster med et administrativt apparat til at sørge for, at beløbet inddrives, eller at der ydes erstatning til de arbejdere, hvis arbejdsgivere ikke har indbetalt feriepenge, og vi har jo også i rigeligt mål — som også anført fra SFs side — set, hvilket besvær og store vanskeligheder det giver ved konkurs og likvidationer for ikke at sige, at det har været umuligt for nogle af de ansatte at få deres lovligt erhvervede feriegodtgørelse.

SF foreslår på ny en fondsdannelse. Jeg synes ikke, at vi indtil nu har haft tilstrækkelig gode erfaringer med de forskellige sociale fonds. Den danske ATP-fond kan ikke siges i det store hele at være kommet netop lønmodtagerne til gode. Fra den svenske ATP-fond har vi bitre erfaringer for, at de penge, der kommer derfra og skal ud i erhvervslivet, alt for ofte bruges i usikre foretagender, som den private kapital af den ene eller den anden grund holder sig for god til at investere i, hvor renten er for lav, hvor usikkerheden er for stor, hvor man kort sagt ikke vil risikere sine penge; dér kan disse statslige fonds træde til.

Der er desværre ikke i SF-forslaget nærmere angivet — men jeg kan måske godt forstå, man ikke kan komme med det i et sådant forslag til folketingsbeslutning — hvordan man har tænkt sig en sådan fond administreret. Hvis det skal være på den sædvanlige måde med lige dele arbejdsgiver- og lønmodtagerrepræsentanter med en eventuelt af staten udpeget formand, så synes jeg, vi har erfaringer nok for, at det ikke i tilstrækkeligt omfang bliver arbejdernes interesser, der tilgodeses.

Den idé, der er hæftet ved — jeg ved ikke, om den er inspireret af den LO-idé, der med årtiers mellemrum og med nye formænd dukker op om aktiekøb med stemmeret eller industriobligationer — er for mig at se uacceptabel, og jeg tror ikke, den kan få den virkning, at lønmodtagerinteresserne virkelig bliver tilgodeset. Jeg tror, forslagsstil-

lerne vil medgive mig, at hvis man virkelig fik så stor indflydelse på et privat industriforetagende, at man begyndte at kunne bestemme noget, så ville der blive lukket for adgangen til aktiekøb.

Jeg tror, jeg alt i alt må sige, at der skal arbejdes meget med denne lovgivning, selv om det er kedeligt, dens virkninger først mærkes så langt frem i tiden. Jeg synes, dette er bedre end det, der er, jeg synes absolut, det skal vedtages, hvis man ikke i et udvalg kan finde frem til noget bedre, noget, der er mindre formynderagtigt, og som måske holder lidt bedre til de 15 eller 20 år, der skal gå, inden vi igen har tænkt os at tage ferien op til fornyet vurdering.

Krog Hansen: Under behandlingen af forslagene til en ny hyrevognslov var den ene af ordførerne lidt stødt over, at man havde beskyldt ham for at være uvenlig — jeg tror, det var den radikale — og han sagde: man kan højst beskyldte mig for at træde vande. Jeg må sige, efter at jeg har hørt de forskellige argumenter, der har været fremført heroppefra, at her er der virkelig blevet trådt vande, og det så det batter. Man har jo også haft en god læremester i vor statsminister: det var på den ene side, og det var på den anden side. Alle ordførere var jo venlige, men man fandt altså ikke, at tidspunktet nu var inde.

Men lad mig komme med lidt brede bemærkninger om de ting, der er sagt her i dag, og også om de ting, der har været fremført i dagspressen. At en kortere arbejdstid og længere ferie giver en højere produktion pr. arbejdstime er der ikke nogen, der er i tvivl om, i hvert fald ikke blandt dem, der har bare en smule kendskab til forholdene på en arbejdsplads, hvad enten dette kendskab så stammer fra selvsyn eller fra et studium af problematikken udefra.

Til støtte for denne påstand ligger også redegørelsen fra det af arbejdsministeriet nedsatte udvalg af 12. maj 1967, og vil man ikke kun støtte sig til denne redegørelse, så findes der et meget fyldigt materiale fra USA, som vel er det land, der har forsket mest og længst på dette område; også det amerikanske materiale viser helt utvetydigt, at kortere arbejdstid og længere ferie giver en højere produktion pr. præsteret time. Der burde altså ikke være grund til at bruge